U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **Vysoké učení technické v Brně,** se sídlem Antonínská 548/1, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy,** se sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, *in eventum* proti rozhodnutí žalovaného – oznámení o nevyplacení části dotace ze dne 22. 1. 2015, č. S-0138/04/02, č. j. MSMT-40403/2014 – 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 10. 2016, č. j. 9 A 67/2015 – 46,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobou ze dne 23. 3. 2015 se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který měl spočívat v protiprávním zadržování nárokových finančních prostředků ve výši 13.355.921,50 Kč na základě oznámení žalovaného o nevyplacení části dotace ze dne 22. 1. 2015, č. S-0138/04/02. Dotaci žalovaný poskytl žalobci rozhodnutím ze dne 28. 2. 2011, č. 0138/04/01, č. j. 5139/2010-45, ve znění dodatku ze dne 5. 1. 2012, v celkové maximální možné výši 481.613.649 Kč za účelem uskutečnění projektu: „*Dostavba a rekonstrukce areálu Fakulty stavební VUT v Brně při ulici Veveří a Žižkova*“. Pro případ, že by soud dospěl k závěru, že oznámení o nevyplacení dotace je rozhodnutím ve

smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhal se žalobce jeho zrušení.

[2] Městský soud v Praze v záhlaví označeným rozsudkem odmítl žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného (výrok I.) a zamítl žalobu proti rozhodnutí – oznámení o nevyplacení dotace č. S-0138/04/02 (výrok II.). Výrokem III. pak rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Městský soud vyšel z předpokladu, že oznámení o nevyplacení dotace je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., jeho nezákonnost ovšem neshledal.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojil proti výrokům II. a III. rozsudku městského soudu kasační stížností z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nesouhlasil především se závěry městského soudu o správnosti postupu žalovaného podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla). Žalovaný nebyl a nemohl být oprávněn konstatovat porušení zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, žalobcem bez předchozího rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti upozornil, že dne 9. 12. 2016 vydal nové oznámení o nevyplacení části dotace č. S-0138/04/04, kterým napadené oznámení nahradil, resp. zrušil. V mezidobí se totiž změnily skutkové okolnosti. Oznámení napadené žalobou bylo vydáno za účelem, aby byly řádně a včas ochráněny veřejné prostředky ve výši dotčené pochybením stěžovatele. V rozhodné době bylo na zálohových platbách stěžovateli vyplaceno 455.402.937,44 Kč z celkové výše 481.613.649 Kč. Bylo tedy třeba počítat s možností, že stěžovatel ještě o zbývající nevyčerpané finanční prostředky požádá. Napadené oznámení o nevyplacení dotace bylo tedy vydáno s předpokladem jeho vykonatelnosti. Stěžovatel však o zbývající finanční prostředky následně nepožádal. Částka, jíž se domáhal žalobou, tedy nemohla být žalovaným fakticky zadržena.

[5] Poté, kdy bylo provedeno závěrečné vypořádání projektu v souladu s vyhláškou č. 367/2015 Sb., o zásadách a lhůtách finančního vypořádání vztahů se státním rozpočtem, státními finančními aktivy a Národním fondem (vyhláška o finančním vypořádání), bylo zřejmé, že stěžovatel nedočerpá dotčené finanční prostředky a předmětné rozhodnutí (oznámení ze dne 22. 1. 2015) tedy nebude možné v materiálním smyslu vykonat. Žalovaný proto vydal dne 9. 12. 2016 nové oznámení o nevyplacení dotace, kterým původní oznámení nahradil. Vzhledem k mimořádným okolnostem případu je žalovaný přesvědčen, že zrušení napadeného rozhodnutí nelze klást k jeho tíži, neboť od začátku jednal s úmyslem chránit veřejné prostředky a nemohl důvodně předpokládat, že rozhodnutí ze dne 22. 1. 2015 nebude možné fakticky vykonat. Nové oznámení o nevyplacení dotace ze dne 9. 12. 2016 žalovaný zaslal soudu spolu s vyjádřením.

[6] Stěžovatel na zaslané vyjádření žalovaného nereagoval.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval podmínkami řízení a shledal, že nejsou splněny.

[8] Jakkoliv soud při svém rozhodování vychází podle § 75 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, splnění podmínek řízení zkoumá kdykoliv za řízení z úřední povinnosti. Mezi podmínky řízení patří např. pravomoc a příslušnost soudu, procesní způsobilost účastníka, existence předmětu řízení a další. Bez jejich naplnění nemůže soud ve věci meritorně rozhodnout.

[9] V souladu s usnesením rozšířeného senátu ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015 – 48, je třeba považovat oznámení o nevyplacení dotace vydané podle § 14e rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015 za rozhodnutí, proti němuž lze brojit žalobou podle § 65 s. ř. s.

[10] Nezbytnou podmínkou řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s. ř. s. je existence „*rozhodnutí*“ ve smyslu uvedeného ustanovení. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud je žalobou napadené rozhodnutí pravomocně zrušeno, nahrazeno jiným nebo změněno v jiném řízení, odpadl tím předmět řízení o žalobě podle § 65 s. ř. s. Odpadnutí předmětu řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, pro který soud žalobu odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (viz např. rozsudky ze dne 12. 4. 2007, č. j. 7 Afs 143/2006 – 95, ze dne 28. 5. 2010, č. j. 2 Afs 125/2009 – 104, ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 As 39/2011 – 60, nebo ze dne 30. 6. 2014, č. j. 4 As 16/2014 – 65).

[11] Totožné důsledky pak nastanou i v případě zrušení, nahrazení či změny napadeného rozhodnutí v jiném řízení v průběhu řízení o kasační stížnosti. Ani v tomto případě nejsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí ve věci samé z důvodu neexistence předmětu řízení (viz např. rozsudek ze dne 14. 1. 2016, č. j. 9 Ads 147/2015 – 24). Nejvyšší správní soud by případným věcným přezkumem kasační stížnosti nerozhodoval o konkrétních veřejných subjektivních právech, neboť napadené rozhodnutí, které veřejná subjektivní práva stěžovatele mohlo zasáhnout, již neexistuje. I pokud by Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti a zrušil rozsudek krajského (městského) soudu, krajský soud by nemohl řízení dále vést pro neexistenci předmětu řízení a musel by žalobu odmítnout bez věcného projednání. Nejvyšší správní soud by nemohl případně uplatnit ani svou pravomoc podle § 110 odst. 2 s. ř. s. a zrušit napadené rozhodnutí sám, neboť nelze zrušit již zrušené, a tedy neexistující rozhodnutí. Soudní přezkum věci samé by tedy nemohl vést k účinné ochraně veřejných subjektivních práv stěžovatele.

[12] V nyní posuzované věci žalovaný nahradil napadené oznámení o nevyplacení dotace novým oznámením ze dne 9. 12. 2016, které Nejvyššímu správnímu soudu zaslal. V souladu s výše uvedenou judikaturou tak odpadly podmínky řízení o kasační stížnosti a tento nedostatek je neodstranitelný.

[13] Je třeba dodat, že ani za popsané situace stěžovateli nejsou odepřeny právní prostředky ochrany. V souladu s § 14e rozpočtových pravidel ve znění účinném od 20. 2. 2015 má stěžovatel možnost podat proti novému oznámení o nevyplacení dotace ze dne 9. 12. 2016 námitky, o nichž je žalovaný povinen rozhodnout. Toto rozhodnutí je následně možné přezkoumat prostřednictvím žaloby podle § 65 s. ř. s. za podmínek stanovených soudním řádem správním.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] S ohledem na neodstranitelný nedostatek podmínek řízení Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.

[15] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 větou první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

[16] V souladu s § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud vrátil stěžovateli zaplacený poplatek za kasační stížnost, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2017

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu